

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

استاد اکبر قریشی
۱۱ فبروری ۲۰۲۳

استاد اکبر قریشی

کشوری که تعلیم، تربیه و معارف نداشته باشد فرهنگ در آن جامعه سقوط می کند!

فرهنگ فارسی معین واژه «فرهنگ» را مرکب از دو واژه «فر» و «هنگ» به معنای ادب، تربیت، دانش، علم، معرفت و آداب و رسوم تعریف کرده است. لغت نامه دهخدا «هنگ» را از ریشه «تنگ» اوستایی به معنی کشیدن و فرختن و فرهنگ ذکر می کند.

ادوارد «تایلور» فرهنگ را، مجموعه پیچیده‌ای از دانش‌ها، باورها، هنرها، قوانین، اخلاقیات، عادات و هر چه که فرد به عنوان عضوی از جامعه خویش فرامی گیرد تعریف می کند.

هر منطقه از هر کشوری می تواند فرهنگ متفاوتی با دیگر مناطق آن کشور داشته باشد. فرهنگ به وسیله آموزش، به نسل بعدی منتقل می شود؛ در حالی که ژنتیک به وسیله وراثت منتقل می شود.

فرهنگ، راه مشترک زندگی، اندیشه و کنش انسان است و در برگیرنده سازگاری کلی با نیازهای اقتصادی یا محیط جغرافیایی پیرامون سازمان مشترکی که برای به دست آوردن نیاز های اجتماعی و سیاسی که از محیط جامعه برخاسته باشد یا مجموع مشترکی از اندیشه ها و دستاوردها است.

فرهنگ شامل هنر، ادبیات، علم، فلسفه و دین و کلیه آفرینش‌های مادی و معنوی در یک جامعه است.

هر طبقه حاکمی و هر نیروی اشغالگری فرهنگ خود را و هنر خود را رایج می سازد و در پی تخریب فرهنگ، هنر، زبان، و رسم و رواج های کشور های اشغال شده بر می آید تا آن کشور را از افتخاراتش تهی کند و بدینوسیله روحیه مبارزه و قیام در برابر بیگانگان را از بین ببرند تا با خیال راحت منابع کشور های اشغالی را تاراج کنند.

گرچه مسلط ساختن فرهنگ اشغالگران کاری ساده ای نیست و یا کار یکی دوسالی نیست زیرا فرهنگ فنودالی یا فرهنگ بورژوازی را اگر در نظر بگیریم چندین قرن به کار بوده تا به سطح امروزی خود رسیده، تاریخ نشان می دهد که شکل گیری فرهنگ نو طبقه حاکم زمان قابل توجهی را طلب می نماید.

با آمدن امریکائی ها برای ترویج فرهنگ خود در جامعه ما برای اولین بار روز عشاق و دادن گل و تحفه رایج گردید که همه ساله دکانداران اشیای مصرفی غربی و یا چینی را برای این روز تهیه می کردند.

در پهلوی روز عشاق آدم های جدیدی که متأثر از فرهنگ غربی بودند و تنها در غرب مصرف تلویزیونی دارد در کشور ما پیدا شدند که عدا از آنها در غرب زیر نام های عجیب چون شوی شار (شوهر شهر) اما این شوهر شهر چندان هم بزن بهادر نیست و خود مونث است که به درد شوهری نمی خورد ، شوی افغانستان ، رئیس مریم ، نجیب بروت ، نجیب ایزک ، الپاچینو، و عده ای در کابل زیر نام های جنرال میا میر آغا سالنگی ، غندل و غیره فعالیت داشتند و چند مریض روان پریش را مانند غلام سخی و فهیم کوچک را تهیه کننده های کانال های یوتوب برای سوء استفاده پیش کشیده اند .

اینها به هیچ صورتی نمی تواند معرف فرهنگ پرربار ما که روحیه ضد تسلط بیگانه در تار و پود آن ریشه دارد باشند و فقط تحفه غربی ها به ضد فرهنگ اصیل ما بود که می خواستند جوانان را سرگرم نگهدارند و از مبارزه به ضد اشغالگران و نوکران ارتجاعی آنها بازدارند.

